

UFO-NYTT 3

Nr : 3
1 9 7 9
Årgång 3.



I detta nummer:

SL2 FALLER I NATT

*Kavalkad över aktuella
UFO - händelser och ökad
kunskap om UFO - fenomen*

UTGIVEN AV:

**KALMAR ÖLANDS
UFO-FÖRENING (UFO-KÖ)**
Box 3001, 381 03 KALMAR
Telefon 0485-371 48
Postgiro 92 64 11 - 0

UFO – NYTT

Är en informations-
och medlemstidning,
Utgiven av:

**KALMAR ÖLANDS
UFO-FÖRENING (UFO-KÖ)**
Box 3001, 381 03 KALMAR
Telefon 0485- 373 33
Postgiro 92 64 11 - 0

*Redaktör och ansvarig
utgivare:*

*Bert Petersson,
Tel: 0485 - 373 33*

Red. Sekr.

*Leif Andersson,
Tel: 0485 - 373 33*

Redaktionens adress:

*UFO – NYTT,
Box 3001,
381 03 Kalmar.*

*Allt arbete med denna
tidning: planering
tryckning m.m. sker
ideellt och oavlönat.
"Tidning" låter kanske
lite ambitiöst och det
skall därför klart
sägas ifrån, att tryck-
utförande och utseende
spelar här en underord-
nad roll. Textmaterialet
kommer inte heller att
redigeras – stavfel och
grammatiska snedsprång
får också tolereras.*

FÖRENINGSS- AKTUELLT

Detta nummer av Ufo-Nytt är det sista
före sommaruppehållet.

Närmast på programmet står föreningens
sommarläger. Jag hoppas att vädret
blir fint och att vi får många besökare.
Från välunderrättad källa kan jag med-
dela en tråkig nyhet. Tidn.Barometern
kommer i fortsättningen att före en
restriktiv politik när det gäller in-
sändare med ufo-karaktär. Finns det
något nyhetsvärde i insändarna så kommer
dessa i stället att utformas som nyhets-
artiklar. Man kan då hoppas att ett
större utrymme kan tas i anspråk.

Med detta nummer följer en medlemsför-
teckning, samt medlemskortet.

Vi på redaktionen önskar alla Ufo-Nytts
läsare en riktigt skön sommar.

Bert Petersson.

*Bidrag från läsekretsen i form av artiklar
och diskussionsinlägg mottages tacksamt.
För att underlätta den redaktionella bear-
betningen, bör manuskripten skrivas på
skrivmaskin, med enkelt radavstånd. Var god
observera att manus endast skrives på
bladets ena sida.*

*Bidrag kan sändas direkt till: UFO – NYTT,
Box 3001,
390 03 Kalmar.*

Nytt i korthet

Intresserad av UFO

Här finns föreningen för dig. Kalmar - Ölands UFO-förening.
Tel. 0485/373 33.

Den avlägsna planeten

De båda amerikanska rymdfartygen Voyager I och II som 1977 sändes ut på sin långa färd passerar Jupiter 1979 och Saturnus 1981. De bör vara framme vid Uranus 1986. På vägen sänder de upplysningar och TV-bilder tillbaka till jorden. Uranus upptäcktes 1781 av amatörastronomen William Herschel (1737 - 1822). Han var från Hannover men bosatte sig i England där han livnärde sig som musiker. På sin fritid studerade han astronomi och slipade själv linser och speglar till sina teleskop. System Caroline hjälpte honom med de nattliga observationerna och förökade själv stjärnkartan med 561 stjärnor. Upptäckten av den avlägsna planeten gjorde Herschel berömd och skaffade honom en ärlig kunglig pension, så att han helt kunde ägna sig åt astronomin. Med tiden har man fått en del fakta om den hemlighetsfulla planeten. Nu väntar man med spänning på vad TV-bilderna kommer att avslöja.

Norge: Världens största meteorit?

FLORÖ (TT - FNB)

Efter dykningar i onsdags framhöll norska teologer att en stor sten som har upptäckts i vattnet nära Florö norr om Bergen troligen är en av världens största meteoriter.

Dess vikt är ca 30 ton, sade länsman Truls Sagen som deltog i dykningen.

Stenen har borrar sig ned i bottenslammet och slagits sönder efter att ha gjort ett hål i isen. Dess yta är rödbrun med inslag av grönt och gult.

Att döma av hålets läge - 30 meter från meteoriten - har stenen kommit in i jordatmosfären på snedden. En förklaring till att den inte har förgasats av hettan under nedfärden kan vara att den kom in i rätt vinkel mot jordens rotation, uppger geologerna.

Förra gången en stor meteorit påträffades i Norge gick fyndet till utlandet för en större penningssumma.

Rött sken förbryllar

MALMÖ (TT)

Poliser i Malmö och Halmstad rapporterade natten till torsdagen att de ungefär samtidigt, omkring kl 23.40, observerat ett kraftigt ljussken som rörde sig över natthimlen från nordväst mot sydost.

Fenomenet, som kunde iakttas under 20-30 sekunder, hade formen av ett band som tycktes vara uppbyggt av ett 20-tal lysande punkter.

- Vi kunde se det här, inifrån polisstationen, när det snabbt rörde sig ute över havet och som det föreföll parallellt med havsytan, säger en polisman i Halmstad till TT.

Han berättar också att bitar i ljusbandet flammade upp och försvann, precis som om de skulle ha brunnit upp och förgasats i jordatmosfären.

I Malmö sågs fenomenet av två polispatruller som var ute på uppdrag i skilda delar av staden, den ena i Limhamn och den andra i Hermodsäl. Båda patrullerna rapporterade sina iakttagelser till vakthavande befäl.

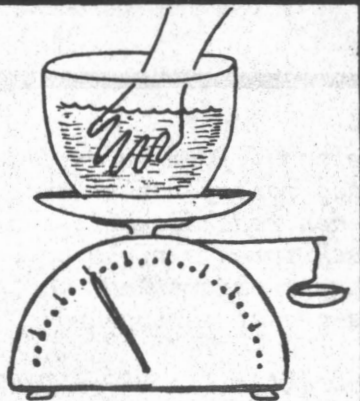
Beskrivningarna stämde väl överens med rapporterna från Halmstad. Vakthavande kommissarie i Malmö kontaktade flygledarna på Sturup och Bulltofta men där hade man inte sett något, varken på himlavalvet eller i radarskärmen.

miniproblemet

Göran Grönvall

veckans miniproblem:

Frågan gällde, om vågens utslag ändras när man sticker ner handen i en skål med vatten som står på vågen. Fysik är en experimentell vetenskap. Gör därför experimentet, om Du känner Dig osäker på svaret.



För ca. 3.500 år sedan inträffade en fruktansvärd naturkatastrof i östra Medelhavet: Vid ett vulkanutbrott på ön Santorin, strax norr om Kreta, föll öns hela mittparti samman och sjönk ned i havsdjupet. Det finns forskare som tror att man i ön Santorin har funnit det sägenomspunna Atlantis - ön och staden som sjönk i havet - som Platon skrev om i sina dialoger.

Himlafenomenet i går kväll

METEOR ELLER VAD?



Så här såg himlafenomenet ut efter 20–30 minuter. Bilden är tagen av Barometern-OT fotografen Håssé Broma vid 20.15-tiden med 85 millimeters teleobjektiv från Oskarshamns lasarett rakt norr ut över Döderhultsdalen. De första ögonvittnena berättade om ett rökstreck som efter ett flygplan

Ett gåtfullt himlafenomen satte många iakttagares fantasi i rörelse på torsdagskvällen. Det var ett ljussken – en "explosion" av ljus – som iaktogs på mycket hög höjd någonstans över mellersta Sverige vid 19.30-tiden. Åtskilliga personer på Kalmar läns fastland och Öland ringde Barometern-OT och meddelade iakttagelsen.

Fenomenet syntes över stora delar av Sverige. Efter den starka "ljusexplosionen" bildades ett ljussken, liksom ett stort moln som låg kvar någon timme. Många iakttagare uppgav också att de hört en kraftig smäll.

– Det var troligen en himlakropp, sannolikt en stor meteor, ansåg stabssredaktören på Försvarsstabens in-

formationsavdelning, Göran Lindmark, vid ett samtal med Barometern-OT. Det kan också ha varit en satellit eller del av satellit, men det är mindre troligt eftersom satelliter går i annan bana än vad som rapporterna visar att detta fenomen har gått. Där-
emot anses det uteslutet att det rör sig om något flygplan.

SIDAN 28

"Explosion av ljus"

Många läsare ringde om himlafenomenet!

– Vi har sett ett konstigt ljusfenomen på himlavalvet! Det var en "explosion" av ljus! Ett UFO – en rymdfarkost som exploderade på hög höjd! Det blev ljus som på dagen under några sekunder – t o m inne i rummet! Ett stort ljusklot exploderade på himlen, och ett väldigt ljusmoln låg kvar i rymden efteråt! Det hördes en kraftig smäll!

Efter åtskilliga telefonsamtal till olika myndigheter framkom så småningom antagandet att det rörde sig om en meteorit eller möjligen en del av en satellit, kanske ett raketsteg, som exploderade över mellersta Sverige omkring kl 19.35 på torsdagskvällen. Efter explosionen bildades ett ljusmoln som syntes någon timme över stora delar av Sverige.

Fenomenet iaktogs av personer i Uppland, Sörmland, Östergötland, Västergötland, Kalmar län, Öland och Gotland.

□ SPRIDDA RAPPORTER

– Vi vet ännu inte så mycket om det här ljusfenomenet, men vi har fått in många rapporter som är geografiskt ganska spridda, konstaterade stabsredaktören Göran

Minst ett 50-tal personer på Kalmar läns fastland och på Öland rinde Barometern-OT strax efter kl 19.30 på torsdagskvällen och berättade om det gåtfulla himlafenomenet som iakttagits. Det blev stort pådrag under kvällen för att få utrönt vad det rörde sig om för slags himlafenomen. Sannolikt var det en meteorit – en riktig bumling.

Lindmark på Försvarstabsens informationstjänst vid ett samtal med Barometern-OT vid 22-tiden.

– Ljusefenomenet har uppenbarligen haft en nordlig sträckning upp till Söderhamn – och man har gjort observationer på många håll i landet, bl a i Kalmar län. Man har den uppfattningen att fenomenet förekom på ganska hög höjd, men man kan ju inte säga så exakt...

□ INTE SATELLIT?

– Det är uppenbarligen någon form av himlakropp, dvs endera en meteor eller en satellit, säger Göran Lindmark. Det är svårt att uttala sig om sannolikheten. Det är osannolikt att det är en satellit, men man kan inte utesluta den möjligheten.

– Vad som talar för att det inte rör sig om en satellit är att den s a s rört sig i fel riktning. Därför att satelliter går i annan riktning beroende på att de skjuts upp lättast i vissa banor.

□ HIMLAKROPP

– Mycket troligt är att det rör sig om en himlakropp – en meteor, som kommit från nordost och gått mot sydväst. De rapporter vi har vid 21-tiden visar att det är i Lidköpingsstrakten som observationerna upphör.

– Däremot kan man från Centrala Flygsäkerhetsledningen utesluta att det är frågan om något flygplan, konstaterar Göran Lindmark.

– Den första rapporten vi fick in är gjord i Örebrotrakten kl 19.44 och sedan har vi en rapport om observation kl 19.46 i Stockholmsområdet men den gjordes något tidigare.

– Men det är omöjligt att på nuvarande uppgifter fastställa vad det rör sig om för fenomen. Vi kommer naturligtvis att fortsätta att samla in rapporter om fenomenet och fortsätta att forska för att få veta klart vad det rör sig om. Men detta är allt jag kan säga f n, sade Göran Lindmark.

BARRET

Himlafenomenet var en meteor

LUND (TT) – Det är helt klart att det var en ljusstark meteor och inte en satellit som syntes över stora delar av Mellansverige på torsdagskvällen.

Docent Bertil Anders Lindblad vid universitetet i Lund, en av landets främsta experter på meteorer och meteoriter, förklarar att ljusfenomenets vinkel och hastighet gör det helt omöjligt att det var en satellit eller en satellitdel.

– Satelliter går in i en mycket flack bana i jordatmosfären och blir ofta lysande i flera minuter, säger Lindblad. Enligt de rapporter vi fått brann det här föremålet upp på några få sekunder

Satelliter som går in i jordatmosfären har en hastighet på 7,5 km per sekund. Den meteor som på torsdagskvällen sprängdes på 30–40 km höjd – troligen någonstans över Närke – hade en hastighet på 20–30 km per sekund.

Bertil Anders Lindblad:

– Trots det starka ljuset som sågs över stora delar av mellersta Skandinavien hade meteoren troligen en massa på bara några hundra gram.

– Det är den höga hastigheten som ger en stor rörelseenergi vid kollisionen med luftens atomer. Detta skapar det skarpa ljusskenet.

Att den kraftiga röken syntes långt efter eldskenet beror på att röken var solbelyst på den höga höjden trots att solen gått ned vid markytan.

Någon meteorit – en meteor som slagit ner på jordytan – har ännu inte hittats.

Enligt doc Lindblad har man fått rapporter om nedfallande föremål från så olika håll som Rättvik och Stockholm.

– Den spridningen gör att vi inte betraktar alla rapporter som helt tillförlitliga.

Meteoriter av den här storleken är mycket ovanliga över Sverige, de kan ses bara 1–2 ggr per år.

– Det är mycket sällsynt att människor skadas av nedfallande meteoriter, säger Lindblad.

– Det finns inte någon känd rapport om att människor någonsin skadats allvarligt.

Det största kända meteoritnedslaget skedde för 20 000 år sedan i Arizona i USA. Den s k Diabolekramen som bildades har en diameter på 1,2 km.

Bryt tystnaden om "meteoren"!

Det är för tredje gången vi publicerar bilden av ljusfenomenet. Jag tror att det är dags att säga något om vad som syns på denna. Vi vet att docent Bertil Anders Lindblad vid universitetet i Lund har förklarat att ljusfenomenets vinkel och hastighet skulle göra det omöjligt att vara en satellit. De bilder som han studerat kanske enbart är tagna från södra Sverige och mot föremålets infartskurs mot jorden.

Västervik ligger i rätt vinkel mot föremålets kurs om vi får tro olika källor.

På bilden syns tydligt en bestämd spiralrörelse. Den är ganska svag i bildens övre högra hörn.

Ytterligare ett faktum är att även den tidigaste fasen av föremålets nedfart fanns tecknat mot skyn. Detta mycket svagt, men urskiljbart. Jag har ritat hur jag såg slingorna. De är kraftigt ritade men i verkligheten var de enbart skönjbara. Starkaste skeendet i denna bana var just i brytningen där föremålet gick över i spinn från planflykt. Jag vet att det finns vittnen som har sett spiralrörelsen närmast explosionsplatsen men finns det någon som sökte tecken efter den tidigaste fasen?

Kan dessa slingor vara rester efter nedfärden? Mycket talar för det.

Bilden som de syns på är tagen ca 10 min efter smällen. Slingorna var synliga i åtminstone 45 min efteråt. Inte kan en explosion skicka iväg en puff bakåt som gör en sådan teckning och t.o.m. en rak linje?

En meteor går spikrakt. Det har vi vetenskapsmannens ord på. En satellit, med de former som är kända för oss, kan knappast gå i spinn. De är byggda av så klen material att de skrynklas ihop och brinner direkt. Vad militärerna sysslar med inom stormakterna är inte bekant. Det enda föremål som vi har på jor-



På tvåspaltsbilden ses det mest iögonfallande resultatet av händelsen. Allt är format i en spiralrörelse. Teckningen visar det tidigaste skeendet, högre upp mot skyn. Fotot är inlagt för att markera förhållandet.

den och är ämnat att flyga i både rymden och atmosfären är den amerikanska rymdskytteln. Den är inte färdig för rymden än. Endast provflugen.

För att komma i spinn bör väl krävas av en farkost att den har en viss bärighet, alltså att den kan flyga. Dessutom, för att kunna

explodera borde väl också finnas någon form av lagrad energi ombord. Här finns, tror jag, plats för den väl insatte och skrivkunnige att ytterligare bygga på resonemanget om vilken typ av objekt som exploderade strax före åtta i torsdagskväll.

TOR WIKLUND

17-åringens teleskopbygge belönat med USA-resa!

Sjuttonårige Anders Norman, Tellusvägen 12, Kalmar, har av Föreningen Unga Forskare erhållit en stipendieresa till USA. Anders Norman har, som vi tidigare berättat, intresserat sig så starkt för astronomi att han byggt ett eget teleskop – med tre meter lång tub och en vikt av drygt fyra ton! Nu har Anders deltagit i en utställning på Tekniska muséet och belönats med en USA-resa som skall företas inom två år.

Varje år anordnar Föreningen Unga Forskare en riksutställning. Bakom de bidrag som visas där ligger många timmars arbete av naturvetenskapligt och tekniskt intresserade ungdomar. Ett 30-tal unga forskare från hela landet, bland dem Anders Norman, Kalmar, visar just nu på Tekniska muséet vad de forskat fram hemma. På tisdagen blev de belönade med diplom, resor och stipendier.

Anders Normans bidrag på utställningen var alltså hans egenhändigt byggda teleskop. Det är inte vilken tubkikare som helst. Nej, det största privatbyggda teleskop i landet, med en tub som är tre meter lång. Hela teleskopet väger drygt fyra ton.

– I år har vi fått färre utställare, säger ordföranden i Unga Forskare, professor Jan Hult, Göteborg. Kanske skrämmar ordet forskare en del till att försöka. En jury har bedömt bidragen och delat ut belöningar till forskarna, bl a i form av resestipendier, så att de kan komma i kontakt med ungdomar som har liknande intressen.

Skolöverstyrelsens (SÖ) generaldirektör, Birgitta Ulvhammar, delade ut priserna på tisdagen.

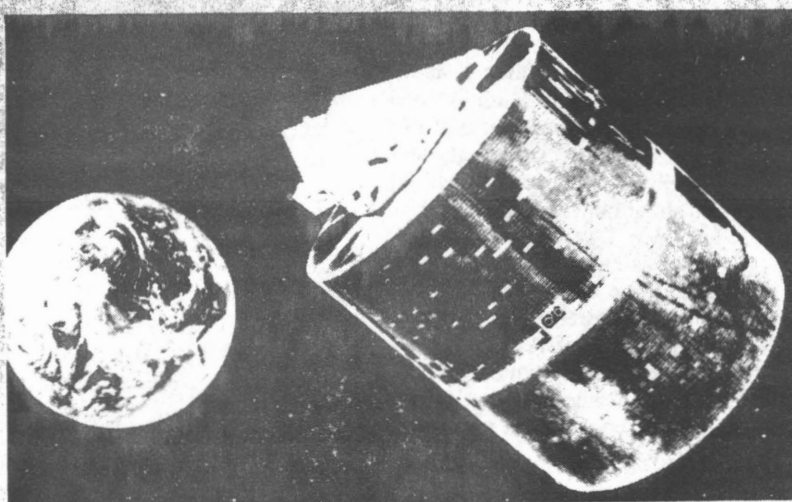


Prisutdelning till Unga Forskare. Anders Norman från Kalmar får här av SÖ:s generaldirektör, Birgitta Ulvhammar, mottaga ett resestipendium till USA

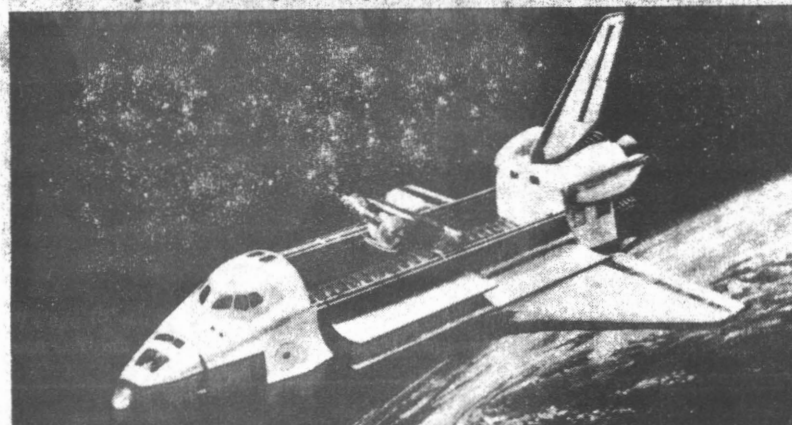


På "skvallertorget" lördagen den 10 februari i år berättade vi om Anders Norman och hans egenhändigt byggda teleskop

Snabbast hittills



Tro det eller inte men bilden visar det snabbaste fordon som motorindustrin någonsin byggt. Farten är 11,066 km/h men rekordet sattes 36.000 km ovanför jordytan. Det rör sig om en kommunikationssatellit, Nato II C som tillverkas av Ford Aerospace and Communications Corporation. Den sköts upp från Cape Canaveral i november förra året och skall placeras i rymden mitt emellan Afrika och Sydamerika. Som kraftkälla använder man över 20.000 solceller, monterade på vertikala paneler på satellitens ytersida.



Ford bygger sju kommunikationssatelliter och enligt planerna skall de sista av dessa placeras ut i rymden med en rymdfärja, som tecknaren har tänkt sig se ut så här.



Christer med två modeller som Chris B Vos gjort. Till vänster står en modell av det föremål som några smålänningar såg 1959 och modellen till höger föreställer profeten Hesekiels rymdskepp som beskrivits i Bibeln. (Foto: Nils-Johan Norenind.)

Christer sysslar med UFO "Många tycker jag är konstig"

Efter ett elavbrott blev det backsvart överallt men plötsligt syntes ett starkt ljussken som kom närmare och närmare. Det var ett föremål med två egendomliga varelser i som svävade över en trädgård. Varelserna var lika stora som 14-15-åringar och hade genomträngande – men ändå vänlig – blick. De hade inget hår på huvudet och var klädda i lita uniformer.

Mannen som bodde i huset och hans son stod i trädgården och vinkade till varelserna som spärrade upp ögonen. Farkosten började röra sig längs gatan och mannen gick vid sidan om. Plötsligt blev det helt mörkt och UFO:n försvann.

Grannarna såg också föremålet och alla var mycket förundrade. Efter en halvtimme fick mannen, som var montör, stickningar i benen och blev sjuk. Tre veckor senare måste höger ben amputeras, det ben som stod närmast farkosten. Montören tror själv att det var en strålningsskada men läkarna talar om inre åderbräck. Detta är ett av de intressantaste UFO-fallen i Sverige och det hände i Småland 1959.

● 300 rapporter om året

UFO är en förkortning för

Unidentified Flying Objects och det betyder ungefär ett okänt föremål i luften som inte har någon förklaring. Varje år kommer det ca 300 rapporter om UFO-föremål i Sverige. De flesta kommer till UFO-Sveriges larmcentral i Köping (tel 0221/310 25). Där antecknar man vad som hänt och skickar frågeformulär som ska fyllas i. Om det är riktigt intressant rycker UFO-medlemmar ut och undersöker på platsen, pratar med dem som sett föremålen, tar markprover, fotograferar m m.

Christer Nordin är en av dem som undersöker UFO-fenomenen. Han är en sansad och kritisk kille som leder Stockholms UFO-förening.

– Mest är det ljussken och främmande föremål som vi får telefonsamtal om. Av 100 larm

är det omkring 80 som är missförstånd. Det kan vara väderballonger, lysraketer eller något annat som har en naturlig förklaring. Ungefär 20 fall finns det alltså ingen förklaring till. UFO finns men vad det är vet vi inte, säger Christer.

– Aldrig har intresset för UFO varit så stort som nu. Filmer, böcker, serier och musik handlar om rymdvarelser, flygande tefat och främmande planeter.

● Konstigt med UFO

– Det är stor skillnad på inställningen till UFO nu och när jag började bli intresserad för 15 år sedan. Visserligen finns det många som fortfarande tycker att man är lite konstig om man sysslar med UFO men allt fler börjar bli öppna för att UFO kan finnas.

– Många har inte velat anmäla att de sett UFO eftersom de är rädda för att bli retade. Vi i UFO-Sverige skrattar inte åt någon och anmälarna får gärna vara anonyma. Men vi är inte okritiska. Ibland fantiserar folk ihop historier för att komma i tidningen, ibland vill de skoja med oss. Vi har fått en hel del bilder där man kopierat in kastrull-lock i landskapet. Allt undersöks så noga som möjligt.

– Tror du på det där? frågar många. Men det är inte fråga om att tro utan att ta reda på och undersöka. Själv har jag aldrig sett något UFO.

Det är inte vi i föreningarna som ser UFO, vi undersöker och samlar fakta för att UFO ska tas på allvar. På kurser har jag lärt mig hur man ska undersöka oförklarliga fall.

● Försiktiga vetenskapsmän

– Vetenskapsmännen börjar också bli intresserade och vi vill gärna samarbeta med dem. De flesta är försiktiga men en del tycker att UFO är fria fantasier.

– Vi har 18 lokalföreningar i Sverige med ca 2 500 medlemmar. Astronauter, böcker, film och UFO-rapporter sätter fart på intresset. Alla sorters människor och alla åldersgrupper finns med, mest är det pojkar i 15-20-årsåldern. Vi träffas och pratar om UFO, visar film och lyssnar på föredrag. Många bygger UFO-detektorer, det är en sorts låda som ger ifrån sig ett skarpt ljud vid elektromagnetisk strålning, alltså den strålning som tycks komma från UFO-föremål.

– Många tror att UFO inte finns, men vad är det som säger att vi vet allt? På 1930-talet hade man blivit utskräddad om man sade att folk skulle resa till månen. Mycket är möjligt, det gäller att både vara kritisk och öppen, tycker Christer.

Av Ann Källman

UFO-log i Frödinge:

— INOM TRE ÅR TIPPAR JORDEN!

Finns sk UFO:s, Oidentifierade Flygande Föremål? Ursula Sethson, Frödinge, Vimmerby, ursprungligen från Schweiz, är övertygad om att de verkligen existerar och att man därmed också kan säga att det ute i universum finns planeter med intelligent liv. Hon tvekar dock inte att gå ett steg längre och försöka förklara ursprunget, syftet och framtiden för UFO:s och deras besättningar på Jorden och därmed även människans framtid!

— De varelser som framför UFO-skeppen är människor. De har utvecklats långt från vår grundform både intellektuellt och fysiskt. Människor befolkar nästan alla beboeliga planeter i universum. Våra förfäder deporterades till jorden p g a sin låga moral, men UFO-folket har inte gett upp hoppet om oss ännu. En enorm naturkatastrof är förestående. Efter den kommer UFO-nauterna att på allvar ta kontakt med oss, hävdar Ursula.

☐ Läser allt

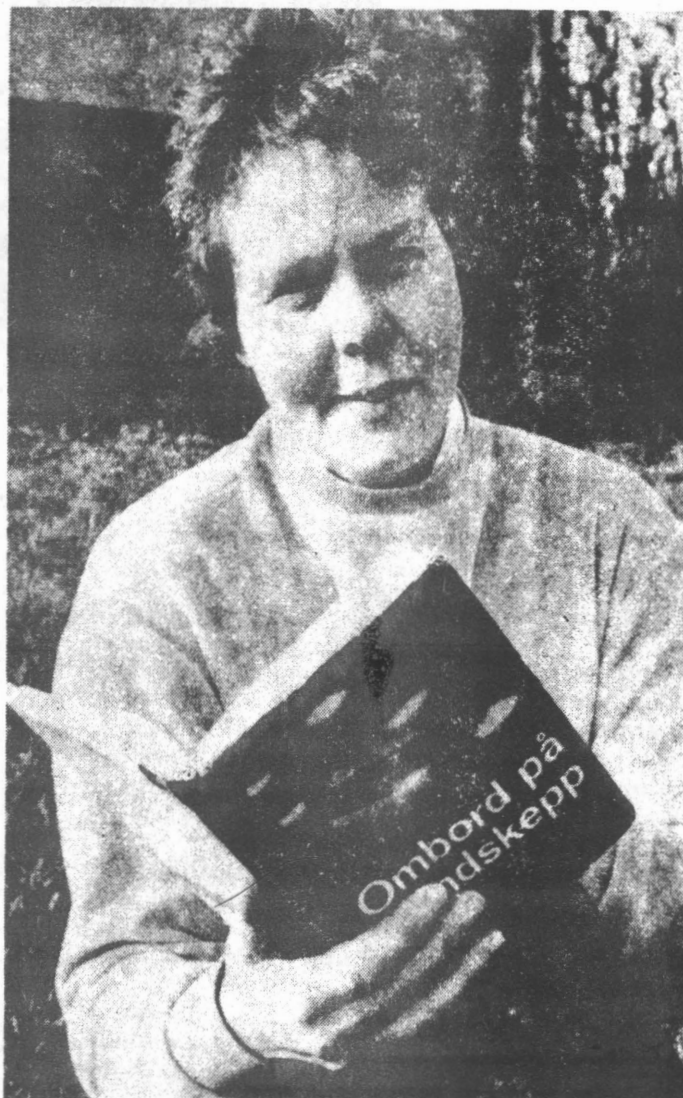
Intresset för UFO-problematiken kom som en blix från en klar himmel för drygt ett år sedan. — Det har nog legat latent i mitt undermedvetna länge, tror hon. Jag var hos en god vän och fick se en UFO-tidning och sedan dess har intresset uppfyllt hela min tillvaro. Hon nöjer sig inte av ett ytligt studium av något som intresserar. Förutom litteratur på svenska skaffar hon också böcker från Tyskland. Där liksom i England och USA har hon kontakter med tidskrifter och förlag och med enkilda "troende". Hon gör också översättningar. Hennes fyra döttrar är även de intresserade av UFO men inte maken Lennart eller den ende sonen i huset.

Som grund för sina teorier har hon mängder av sk kontaktberättelser, d v s skildringar av hur människor vid närkontakter om UFO:s säger sig ha träffat och samtalat med UFO-nauter. Rapporter om sådana här sällsamma möten är oerhört sällsynta jämfört med den mängd av UFO-iakttagelser, förklarliga eller oförklarliga, som görs världen över.

☐ Nya teorier

Det är otvivelaktigt en ganska anorlunda bild av människans och framförallt de eventuella UFO-nauternas forntid och nutid som Ursula Sethson jämte många andra visionärer har kommit fram till. Det är en bild som på många punkter går isäer med vad annat seriöst UFO-folk har föreställt sig om de mystiska flygande farkosternas och deras förmodade besättningar.

Allt för ofta stannar de strikt vetenskapliga analyserna och försöken att få bekräftat om UFO:s verkligen existerar eller ej genom samstämmiga vittnesmål, radarekon, efterlämnade fysiska spår i naturen m m vid just en jakt på så hållbara fakta som möjligt. Detta är naturligtvis hedervärt men ibland får fantasin stryka på foten. Inga nydanande teorier om UFO:s härkomst, mening och förhållande till oss människor framförs. Det är ett språng ut i teorier allt för få vill ta. Det är inga lättsmälta teorier Ursula Sethson framför, men kanske är de därför så mycket mer värdefulla. Det handlar om telepati, andra för oss oförnimbara dimensioner, en universiell teologi som till och med UFO-nauterna är underordnade och en ständig kamp mellan ont och gott.



Ursula Sethson, Frödinge, är övertygad. — Men varför inser inte alla andra människor att UFO:s finns här på Jorden, frågar hon. Vi måste informera oss om deras avsikter

□ De goda

Över hela universum härskar en mäktig gud gudom samt en nästan lika mäktig ondskefull makt. Mänskligt liv är vitt utbredd och har så varit under 100 000-tals år, menar Ursula.

I vårt solsystem fanns det och finns det mänskligt liv på fler planeter än Jorden. I systemet finns det i dag tretton planeter fastän vetenskapen bara har kunnat bekräfta tio. Det finns människor både på Venus och Jupiter, fastän vetenskapen säger motsatsen. Det är dessa människor, som visserligen kan ha utvecklats en del från "urformen" men ändå är människor, som utgör den jordiska människans urfäder.

En gång i tiden deporterade nämligen de mängder av människor, som var kriminella och levde omoraliskt, till Jorden för en slags rening. Det var så människan kom till jorden. Allt eftersom tiden har gått har dock UFO-nauterna börjat bekymra sig om oss igen, mycket på grund av upptäckten av kärnenergi och vätebombssprängningarna, som genom en för oss oförståelig mekanism kan förstöra bebodda världar på andra håll i galaxen. En gång skall vi åter få bli upptagna i den riktiga människans krets, men först efter en svår naturkatastrof.

Allt sedan deportationen har, enligt Ursula, det 127 gånger inträffat

att jordaxeln "tippat över" och polerna bytt plats med fruktansvärda naturkatastrofer som följd vilka nästan utplånat den mänskliga kulturen på Jorden. Fem gånger har det dock inträffat att människornas kultur blivit så svårt sargad att civilisationen fått börja om från början igen.

Det blir de överlevande vid nästa jordaxeltippning, som kan komma inom de närmsta tre åren, som skall få följa med UFO-nauterna upp i rymden till ett liv ombord på stora rymdskepp tills vår planet åter blivit beboelig. Därefter skall en ny och mycket bättre mänsklig civilisation med UFO-naternas hjälp återupprättas på Jorden.

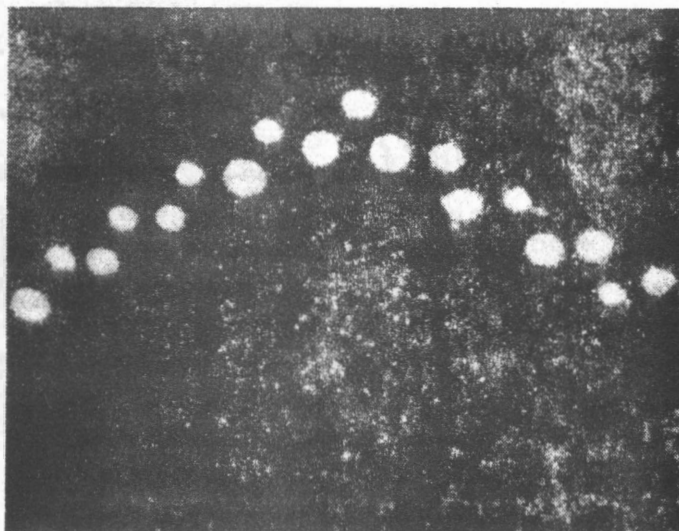
Vilka människor som skall få leva avgörs helt av dem. Det är ett val som inte går att påverka. Varje människas skapelse, dess karaktär, känslor och tankar blir avgörande.

UFO-nauterna vill oss alltså bara gott, men det finns en makt till att ta med i beräkningarna – den onda. Efter närkontakter med UFO:s skall, enligt Ursula, mystiska figurer i svart försöka tysta ner vittnena, ja till och med döda dem. Det finns också grupper ute i samhället som även de arbetar för att tysta ner upptäckten av UFO:s existens. Speciellt många "tystnadsgrupper" finns i energibolagen eftersom ett allmänt accepterande av UFO:s över hela världen och en kontakt med de andra människorna skulle leda till att deras kosmiska energi skulle ta över den jordiska kraftförsörjningen vilket energibolagen naturligtvis skulle förlora stora pengar på.

– Det är på tiden att Jordens invånare visar mer hänsyn och ansvarskänsla gentemot sina medmänniskor i universum, säger Ursula, men så länge som sanningen om UFO:s cencureras bort ur massmedia, så länge står okunnigheten, rädslan, skepticismen och den oförlåtliga, helt omotiverade överlägsenheten kvar hos största delen av befolkningen. Märk väl, vi står inte i spetsen utan bland de sista (lägst utvecklade människorna) i universum, menar hon.

VERONICA

JÖRGEN DANIELSSON



En anmärkningsvärd formation UFO:n på färd över natthimlen. Överflygningen sågs av många vittnen och anses som svårförklarlig. Båda bilderna från Salem, Mass. USA juli 1952



1963 fick en eltekniker i sydvästra USA en närkontakt med något som han hävdar var ett UFO. Han hade en kamera med sig och hann ta en serie bilder av farkosten när den manövrerade i en skogslänta. Kontakten anses som mycket trovärdig

"I myndigheternas ögon är man inte rumsren om man tar UFO på allvar"



I "svarandepanelen" vid riksmötet satt fr.v. Henry Svensson, Gösta Jonsson, Thorvald Berthelsen och Jan Fjellander.

Deltagare från hela landet var nyligen samlade i Folkets Hus i Köping. Det var Föreningen UFO-Sverige som då hade sin årliga riksstämman. Evenemanget drog som vanligt en fulltalig publik. Cirka 300 personer hade mött upp för att bl.a. lyssna till ett par intressanta och i dessa sammanhang välkända profiler. Nämligen överingenjör Henry Svensson från Sköv-

de och redaktör Jan Fjellander från Stockholm.

Riksstämman började med interna förhandlingar varvid ny ordförande utsågs. Efter Thorvald Berthelsen, som hade av sagt sig valdes Birgitta Andersson, Enköping. Birgitta Andersson är den första kvinnliga ordförande föreningen haft. Hon har under flera år arbetat självständigt med UFO-frågor. Det är med entusiasm hon nu tar över ordförandeklubban i en förening som till 40 procent består av kvinnor.

UFO-intresset

skär genom alla samhällsklasser och fascinerar människor i alla åldrar. Icke förty är ämnet av kontroversiell natur och skapar förvirring, som i sin tur ofta lägger munkavie på dem som råkat ut för oförklarliga händelser. Långt ifrån alla UFO-fall kommer till föreningens kännedom. De fall som däremot blir rapporterade utsätts för en minutiös granskning. Av alla inrapporterade händelser återstår c:a fem procent som kan hänskjutas till UFO. Resten får naturliga förklaringar i form av flygplan, väderballonger, rymdskrot m.m.

SÖRMLANDSBYGDEN 79 05 04

"UFO-Information"

som är organ för Riksorganisationen UFO-Sverige, ger i sitt senaste nummer prov på hur ett par rapporter av UFO-händelser kan låta. Vi återger ett par fall från Södermanland.

Den 17 februari 1978 klockan 19.30 upplevde en person från Åkers Styckebruk följande märkliga händelse.

"Jag var ute och det var stjärnklart och vindstilla, månen var uppe. Plötsligt uppträdde på himlen en mycket skarp "lampa" med vitt ljus och på c:a en kilometers avstånd. Föremålet syntes i 30-45 sekunder och sedan bara försvann det!

Efter en stund hade jag hunnit c:a en kilometer från den förra platsen, mot Centralskolan. Plötsligt kom nu ett stort föremål, c:a 100-150 meter ovanför mig, från NO. Det lyste med ett fast sken i olika färger. Föremålet var 25-30 meter i diameter och hade inga vingar eller utskjutande delar. Jag såg det rakt underifrån och hörde samtidigt ett ljud, som lät som när det blåser i tallskog. Detta ljud hördes i kombination med ett svagt vislande läte.

Formen var liksom trekantig men med mycket rundade hörn. På undersidan, som jag endast såg, satt tre mörka runda föremål.

- Hela iakttagelsen varade mellan 10-15 sekunder, varefter föremålet hade passerat över mig och försvann bakom Centralskolans tak i sydväst."

Vid Björnlunda iakttogets

ett objekt med flera strålkastare den 6 april 1978 klockan 21.30, av en 21-årig befälselev och hans fader. De upptäckte ett ljudlöst objekt på sydlig kurs, mot Nyköping. Fadern, tidigare flygvapenanställd och van att observera flygplan, menar bestämt att det iakttagna objektet inte var ett flygplan.

Så här relateras händelsen i tidskriften:

"Föremålet gick rakt upp i luften i NNO riktning sett från vår observationsplats. Vi stod utomhus, det var molnfritt och stjärnklart. Det rörde sej sedan i östlig riktning och försvann med sydlig kurs mot Nyköpingshället.

Det färdades helt ljudlöst och sände ut ett vitt ljus från ett antal strålkastare. Under färden tondades ljuset ned hela tiden. Föremålet var två fingrar brett och höjden c:a 10 streck. Observationstiden var 30 sekunder.

Sedan det avlägsnat sig kom ett flygplan in i observationsområdet. Detta hördes tydligt och förde normalt positionsljus."

När dessa och liknande rapporter inkommer

till UFO-undersökare sker en ingående granskning och koll med flygstaber och väderstationer. Oftast inkommer flera rapporter om samma händelse och ju digrare material som samlas desto större är chansen att finna lösningar. Därför uppmanas människor som vet med sig att de upplevt s.k. UFO-händelser att inrapportera dessa till närmaste rapportställe så fort som möjligt. Den som önskar vara anonym får naturligtvis vara det.

Henry Svensson

överingenjör och verksam vid Milostaben i Skövde, höll ett mycket intressant föredrag om UFO-problemet. Han har tagit emot en mängd berättelser och rapporter. Han lämnar ingen möda sparad då det gäller att utröna bakomliggande orsaker. Henry Svensson är en fascinerande personlighet och sparar inte på krutet då han berättar om myndigheters ofta förlöjligande maner då UFO-händelser skall utredas.

I dessa kretsar är man inte rumsren om man tar UFO-s på allvar menar han.

Det finns personer

som upplevt UFO-händelser som satt djupa spår i deras personlighet. Man ser något som ingen kan förklara. Något som inte går att likna vid vedertagna begrepp. Människor i deras omedelbara närhet kanske avfärdar saken med ett förlöjligande skratt. Man rapporterar kanske fallet till polismyndigheten som också visar sin skepsis. Men faktum kvarstår. Man har sett och upplevt en händelse som inte går att förklara. Man betraktas som fantasifull och mytomanisk.

UFO-händelser

är inget modernt påfund. Redan i gamla testamentet återges i Hesekiel 10:de kapitel något som av många anses vara en UFO-observation av tredje graden. I redaktör Jan Fjellanders föredrag fick vi lära att UFO-händelser inträffat i alla tidsåldrar. Redan i de gamla "Veda-skiftern" talar man om flygande vagnar - "Vimanas". Under medeltiden såg man "tecken i skyn" - i slutet på 1800-talet liknade man dem vid zeppelinare och i vår tid vid diskusformade lysande tingestar.

Jan Fjellander

som är verksam inom föreningen för psykobiophysik i Stockholm menade att UFO-frågan kunde snud-
da vid parapsykologiska gränsom-

le upplevt en UFO-händelse varvid flera personer varit närvarande och sett samma sak. Man kan inte påstå att UFO:s är materiella företeelser. Däremot kan, menar

han, problemet vara av psykisk natur. Vi rör oss på ett område som vi inte vet så mycket om, men vetenskapsmän över hela världen har på senaste tiden börjat att seriöst undersöka fenomenet. Särskilt i Frankrike finns ett allvarligt arbetande team som har myndigheternas välsignelse att under vetenskapliga former arbeta med ett brett material.

För intresserade

finns i sommar möjlighet att berika sitt vetande genom en brett upplagd utställning i Köping. Exposén var redan förra sommaren den näst största turistattraktionen på trakten då 10 000 personer gjorde utställningen den äran. Endast Sala Silvergruva noterade högre besöksiffror. Köpings kommun har till årets utställning anslagit 35 000 kronor.

Kulturnämnden och Fritidsnämnden har med hjälp av Köpings UFO-Förening nu dragit igång en ny stor UFO-Expo i Köpings Museum. Den öppnade redan den 2 maj och skall pågå fram till september och väntas dra turister, som annars aldrig haft en tanke på att besöka staden.

Projektet

som döptes till "NÄRKONTAKT MED KÖPING", backas som sagt upp av kommunen och resultatet har blivit en seriös utställning, omfattande ett 40-tal bildskärmar och modeller av observerade UFO:m. Varje dag visas också, non stop, en 45-minuters stillfilm om UFO-frågan. På plats i museet finns en elmotor byggd efter en mer än 2 000 år gammal ritning och i en låst glasmonter visas en meteorit. I utställningshallens tak svävar en jätteballong med radarreflektor och vädersond - ett av de många objekt, som ofta av misstag rapporteras som UFO.

UFO-Expon i Köping är den första och enda i världen i turist-sammanhang och just nu köar skolklasser från hela mellansverige för att sätta sig in i detta kontroversiella ämne - innan den egentliga turistströmmen sätter in.

- Anna-Lisa -

Vägen böjde sig mjukt framför honom, och i mörkret ringlade vägmarkeringarna likt långa, regelbundna serpentiner.

Bilmotorn spann osannolikt stilla och hade det inte varit för den påslagna bilradion så skulle hans sinnen säkert trubbats av av det avlägsna brummandet. Musiken upphörde, men den första delen av nyhetssändningen gick honom förbi då han var försjunken i andra tankar.

- ... optimism förbyttes under våren mot tvivel och idag är experterna eniga... mellan breddgraderna... beräknas vara synlig över södra Sverige. Europarådets representanter i FN framförde ikväll amerikansk tid de europeiska staternas djupa oro och protesterade mot, som man sade, det sätt på vilket denna fråga sköts. Det finns nu inga möjligheter att kontrollera händelseutvecklingen. Flera nya banberäkningar har tagits fram av observatorier världen över, men tyvärr berättar de just nu om stor osäkerhet om exakt när inträdet kommer att ske och var nedslagen kan förmodas. Det sägs dock vara rimligt att uppskatta att det kommer att ske någon gång mellan tre och fyrtioåtta timmar från midnatt räknat... Den svenska regeringen uppmanar befolkningen att inte låta sig gripas av panik. Den lovar att varningar, så snart det anses behövt, ska skickas ut... Vi återkommer närmast klockan...

Vägen rätade åter ut sig och några minuter senare passerade han genom Eriksmåla. Här och där mötte han någon bil men det förvånade honom att det inte var fler eftersom det var en fredagskväll. Ett gäng ungdomar, som stod och hängde på den högra trottoaren, vinkade åt honom. Deras ansikten sveptes förbi, rycktes undan, han kastade en hastig blick på hastighetsmätaren och bromsade ner till sextio innan en vänsterkurva. Snabbt petade han i fyran igen, såg skylten om avtagsvägen mot Orrefors försvinna bort ur backspegelns synfält, och trampade hårdare på gaspedalen.

Det var tänt i de flesta hus han körde förbi. In genom bilens delvis öppna sidofönster brusade den doft-

svala
mättade som-
marluften och på
minde honom om dagens
kompakta hetta. Visserligen

hade han inte fått mycket tid över åt att sola men han kunde föreställa sig hur de där hemma såg ut. Förresten hade solbad-



SL2 FALLER I NATT av TAURINA



andet aldrig riktigt lockat honom, Fast å andra sidan drömde han väl precis inte om att vistas inomhus på konferenser dagarna i ända.

Musiken dunkade rytmiskt. Han kände sig belåten med den nya bilen. Bilkörningen roade honom. Landskapets otydliga skuggor utanför helljusens strålgårdar dansade lätt och snabbt förbi. Vägen var jämn och behaglig att köra på...

Han upptäckte de blå, blinkande ljusen på långt håll, ryckte till och bromsade omotiverat hårt utan att sne- gla i backspeglarna.

Två polisbilar blockerade den högra körbanan. De roterande varningsljusen kastade en skrämmande reflektion av katastrof omkring sig. I en av bilarna skymtade en polis i en skjorta med uppkavlade ärmor. Han lutade sig tillbaka i framsätet och höll upp en mikrofon mot mun- en. Ute på vägbanan tog en annan polis just hand om en person som chockad ragglade omkring med ena armen i en egendomlig vinkel. Han bredde ut en filt åt honom på

vägrenen och tände sin handlampa. Det var någonting som glittrade på den varma asfalten... Nere i skogen tornade ett förvridet plåtskal upp sig mot en kraftig gran. Längre upp mot vägen spretade avklippta björk- stammar. Bromsspåren i asfalten berättade tydligt hur olyckan gått till.

Han la i tvåan, svängde ut till vänster och saktade ner samtidigt som polisen med handlampor närmade sig. Han såg sammanbiten ut.

- Var vänlig och passera! Ni kan inte hjälpa till här.

- Men...

- Var vänlig och kör vidare. Vi har ambulanserna här inom ett ögon- blick...

Han nickade tankspritt och rullade upp fönstret.

Först då kom frågorna. Var det bara en bil inblandad? Hur många per- soner hade befunnit sig i den? Hade de klarat sig eller...? Hur hade olyckan exakt gått till? Rattonykterhet kanske? Att folk aldrig lär sig. Det måste visst gå så här långt innan de fattar att sprit och bilkör- ning inte hör ihop. Eller hade föraren somnat vid ratten? Eller var det en viltolycka?

Det glittrande glasat på asfalten. Den upplöjda vägrenen. Det rykande vraket av en bil som på några sekunder pressats samman med exploderande glastrutor och brakande krockzoner, tumlat runt och böjts kring gran- stammen. Morgondagens tidningar skulle under svarta rubriker kyligt be- rätta om olyckan, om hur ond bråd död plötsligt slagit människoliv i kras. Kanske "Väjde för rådjur - singelolycka, tre dödade, en skadad". De skulle entydigt berätta om det så många tror inte kan drabba dem - bara andra. Några läsare skulle säkert känna en hälsosam avsmak vid frukostbordet, är trafikens dygnsoffer rimligt?, men skulle säkert snart ha glömt bort alltsammans.

- Personalen på Saltsjöbadens observatorium har i samarbete med brit- tiska och tyska astronomer kommit fram till att västeuropa befinner sig inom den möjliga träffzonen. Under de mest olyckliga omständigheterna bedöms risken att Stockholm skall träffas så hög som en på fyra. Mynd- igheterna har informerats men ännu ej reagerat. Det spekuleras dock om en förestående evakuering. Ett nedslag i tätbefolkade stadsdelar kom- mer annars att få förrödande konsekvenser. Det sägs att hela kvarter helt enkelt kan raderas ut, som efter ett bombnedslag. Informations- officerarna på närbelägna militärförläggningar vill varesig bekräfta eller dementera evakueringsryktena och ryktena om en förestående be-

redskapshöjning för att klara av evakueringen. Vi måste understryka att dessa, de senaste banberäkningarna, är osäkra och att en sydligare kurs inte är osannolik.

- Amerikanska tekniker uppges enligt NASA, den amerikanska rymdflygstyrelsen, ha gjort allt som är möjligt för att undvika en katastrof. I juni förra året lyckades de vända stationen på rätt köl och var optimistiska om möjligheterna att skicka upp en undsättningsexpedition med en så kallad rymdskyttel och förse stationen med nytt bränsle. Just nu uppges sovjetiska representanter tillsammans med europeer och amerikaner diskutera en sojetisk begäran om att få försöka skjuta ner den med målsökande långdistansrobotar och vitala delar av nationen skulle hamna i farozonen... Därmed var det slut på denna extra nyhetssändning men vi återkommer så snart som...

Musiken letade sig åter in i bilen genom stereoradions högtalare, men den där riktigt inspirerade körningen ville inte infinna sig.

En lång stund senare passerade han Örsjö och fick tillfälle att förbanna den smala och backiga 70-vägen till Nybro. Han tog av mot Madesjö utan en tanke på var klockan var. Det kvittade. Han hade en ledig helg framför sig.

Han fumlade trött med ytterdörrens lås och hängde av sig. Ett ögonblick övervägde han att ta en nattmacka men struntade i det. Han gläntade istället på dörren till Peters och Rogers rum.

Ljuset från gatlyktorna utanför silades genom persiennerna. Skolväsken, som skulle stå orörda ända till hösten, stod prydligt uppställda vid våningssängens fotända. En fotboll och två skateboards låg i ett av rummets hörn, i ett annat, på ett trebent trästativ, syntes de raka konturerna av Peters 90 mm:s refraktor. Teleskopets tillbehör låg upplagda på skrivskivan intill. Vilken spännande upptakt på sommarlovet, tänkte han och drog tyst igen dörren.

Hans fru vaknade när han klädde av sig.

- Det gör inget, sade hon sömndrucket. Jag sov ändå dåligt. Hur var det i Växjö?

Han suckade och satte sig på sängkanten.

- Som vanligt. Hansson lade ut sig precis som vi hade befarat. Vi får se om avdelningen tar hänsyn till våra synpunkter ändå. Bra käk i alla fall. Och hyfsat väder fast det fick man ju bara se från insidan.

Hon vände sig mot nattduksbordet.

- Det är lördag, sade hon stilla.

- Ja, svarade han.

- Har dom sagt något nytt?

- Nej, men det där med Stockholm verkar visst vara allvarligt.

- Det är en chans på miljonen, sade hon.

- En chans på tio miljoner, rättade han.

Hon var tyst någon minut. Så undrade hon dämpat:

- Jag undrar vad Janne har för sig nu?

- Dom åker säkert ut på landet. Det skulle jag ha gjort.

Tröttheten tog ut sin rätt för var minut som gick. Han släckte sin lampa.

- En chans på tio miljoner, upprepade han långsamt. Inte mycket till chans men jag tror vi får se det.

- Det tror Peter också, föll hon in. På fysiken den här veckan har dom visst inte gjort annat än läst om raketer och rymden. Han vill förresten att vi åker ut till Ekeby i morgon eftermiddag. Han säger att det är en helmysig plats att titta på stjärnor från.

- Varför inte? Det lär ändå inte bli något ordentligt gjort i morg-

on - senare idag, rättade han sig själv, gav henne en godnattkyss, vände sig om och slumrade snart med sin lilla transistorradio viskande i vänsterörat.

- ...men Sovjet har ännu inte lyckats utverka det tillståndet. Tiden är för knapp. NATO-länderna hävdar också att en sådan beskjutning skulle strida mot västsidans avspänningssträvanden fastän man säger sig vara medvetna om att detta torde handla om ett engångstillfälle. Fortlöpande görs nya banberäkningar. Det är nu bekräftat att Sky Lab, alltså en komplett rymdstation byggd i ett tomt Saturnus V raketsteg och som vid flera tillfällen under långa perioder bebotts av amerikanska astronauter, det har nu både från USA och Australien gjorts bekräftanden om att det högst kan dröja två dygn innan stationen störta ner i jordatmosfären... att det är förvånande då man först räknat med att den skulle kunnat hålla sig uppe tills 1984 då en Rymdskyttelexpedition... 80 ton och nu har spekulationerna om den kan vara utrustad med en kärnreaktor åter tagit fart. Officiellt är den enda kraftkällan batterier ombord och solelektriska element men...

- ...Stockholm. Beredskapen införs för att en eventuell evakuering omedelbart skall kunna sättas igång. 15.000 man beräknas... gäller också Malmö och Göteborg men kan komma att utsträckas till...

- Djävlar också, mumlade han och knäppte av radion. Vi ligger visst riktigt illa till.

Han undvek att läsa tidningen vid middagsbordet. På väg ut till garaget träffade han gramfrun som stod och vattnade sina rabatter. Det rådde ingen tvekan om att hon hade svårt att bärga sig och efter en försiktig början om det vackra vädret utbrast hon indignerat:

- Är det inte fruktansvärt? Min man och jag förstår inte hur det kan vara tillåtet att skicka upp en sådan där tingest och sedan låta den falla ner igen hur som helst. Det borde vara straffbart, ja det borde det, upprepade hon nöjd över att precis i rätt tid funnit ordet. - Det är ju livsfarligt. Den där saken kan ju dimpa ner i huvudet på en vilket ögonblick som helst. Är det inte fruktansvärt?

- Den hamnar säkert inte här, försökte han lugna henne. Så vitt jag förstår borde den väl ha störst chans att hamna ute i någon ocean eller så.

- På TV:n säger dom att den ska träffa Sverige. Jag kan inte begripa varför dom skickar upp såna där saker och sen... Hej Peter.

Han tog ett artigt farväl och hann fram till garaget just när Peter backade ut sin moped och kickade igång den.

- Bra att du kom, farsan, utbrast han. Är det okay om jag och några polare följer med er ut till landet i eftermiddag? Vi tänker liksom spana in skeppet.

- Det tänker visst varenda människa göra.

- Självklart. Det är ju årets panggrej. Min kompis skall få låna Åkrahalls tjugocentimeters reflektor.

- Passa dig så att det inte säger pang i huvudet.

- Jag tänker inte köra omkring och larva mig i någon hjälm i det här vädret. Sällan alltså.

- Ja, då får vi väl göra oss av med mopeden...

- Vi...?

- Pys iväg då. Vi får ta och snacka igenom det där senare.

Han backade ut bilen. På väg ner mot Nybro centrum för att handla sade hans fru just som de passerade järnvägen:

- Har du hört att Hermanssons ställt ut hela sitt lager liggstolar på torget? Kerstin berättade att dom tänker ta inträde till Viktoria-

vallen ikväll. Har du hört något så dumt?

- Kan man se det därifrån?, undrade lille Roger från baksätet.

- Mamma och pappa tror inte att det blir något att se, lugnade hon honom. Det är bara stora farbröder som gör det.

Han parkerade bakom Domus och de gick upp till torget. Det var ovanligt mycket människor i rörelse. De flesta verkade stressade och besvärade av den tilltagande värmen, som enligt väderleksrapporterna skulle kulminera framåt eftermiddagen. De kämpade med tunga matkassar och livliga småbarn och hann bara ge bekanta som skyndade förbi hastiga leenden. På väg mot affärskomplexet på andra sidan torget fångades de upp i en grupp människor som samlats kring en man som agiterade från ett lastbilsflak.

- Vi kan inte tolerera detta. Sverige har sin del i ansvaret och vårt parti kräver att detta nu uppmärksammas. Det är vansinne att investera fler miljoner i rymdprojekt. Vi kräver en omedelbar politisk samling kring denna viktiga fråga. Slöseriet med industriresurser måste sluta. Vi kräver att Sverige omedelbart drar sig ur allt europeiskt och annat rymdsamarbete. Jag kan inte nog understryka detta. Vill ni här att era barn ska löpa risken att bli offer för stormakternas misslyckanden i rymden? Att hela städer skall kunna utplånas av störstande rymdskepp? Våra experter säger att en liknande olycka inte kommer att inträffa igen. Hur många gånger har de inte sagt så om andra saker. Hur länge skall vi fortsätta att blåögt tro dem? Nu är det tid att säga ifrån, precis som vi gjorde i kärnkraftsfrågan. Vi måste satsa på ett lågenergisamhälle med flödande energikällor och vi måste...

Du har fel, tänkte han tyst, och mindes ett radioprogram han hört. Ett framtida solsverige blir inget lågenergisamhälle. Fast med ens betydde det ingenting. Åt helvete med alla riskberäkningar, prognoser och förutsägelser. Vad hjälpte de nu när hotet var så påträngande? Katastrofen kunde drabba dem när som helst. Det skulle gå snabbt. Jag undrar hur det känns, tänkte han lite naivt, fastän han mycket väl förstod att han inte skulle hinna att känna något.

De handlade vad de skulle och gick nedör Storgatan för att klara av de sista ärendena. Den varma luften dallrade kring bilarna som i en kompakt plåtors form sakta ringlade nedför gatan. Avgaserna stod som blågrå skyar kring dem. Det var som om vinden vägrade pressa upp dem över hustaken utan istället drev dem in över trottoarernas människor. Så försvann vinden och lufthavet tycktes åter stå stilla. Människorna verkade försmäktade men kämpade envist på. När de kom hem skulle de förbanna stadens stress som gett dem huvudvärk och dödat aptiten, men de skulle glömma avgasmolnen... Det var inte vilken lördag som helst. Det var som om de skyndade sig att handla för ingen kunde ju veta hur läget var i morgon. Massmedierna undervisade dem hela tiden om hotet, hur det hade uppstått och varför inträdet var oundvikligt. Spaltkilometer efter spaltkilometer, extrainsatta nyhetsprogram i radio och TV; färan verkade vara överhängande - den var överhängande. Och den kom från himmelen.

- Underbart, utbrast han spontant och klev ur bilen vilken han nyss parkerat jämte den gamla ladugården.

Värmen höll på att avta och luften var fylld av fuktighet och doft av syren. Grönskan trängde sig på överallt och bäddade in huset i en nästan sagolik prakt. Det var verkligen en sommarkväll. Over sceneriet med ladugården och gården mitt emot, som troget stått i flera århundraden och nu var deras sommartillflykt, välvde sig den isigt blå him-

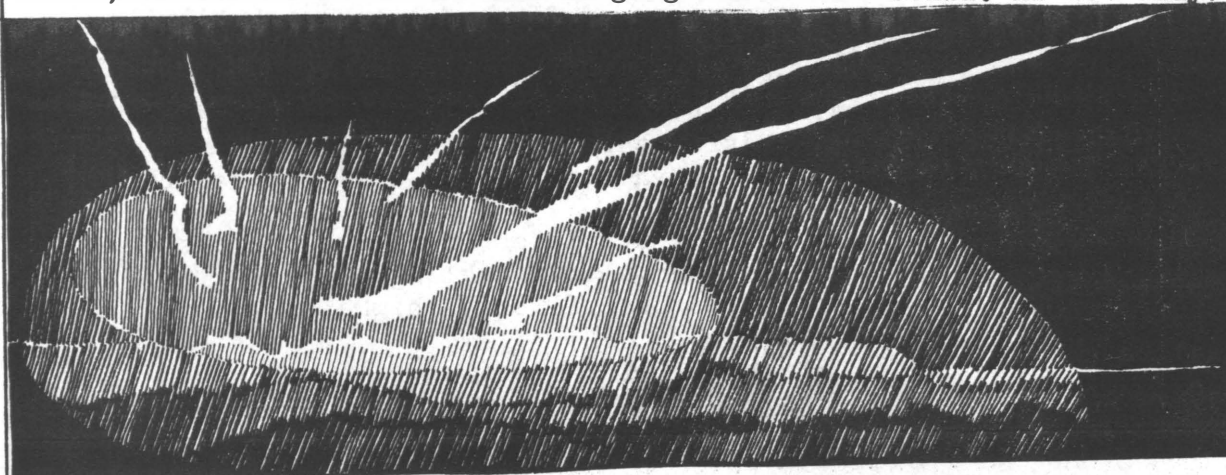
melskupolen. Det verkade arta sig till en perfekt kväll för att skåda stjärnor; i alla fall starkare ljusfenomen.

Peter och några av hans kompisar var straxt igång med att lyfta ut de två teleskopen med sina tillbehör ur kombibilens bagageutrymme. De monterade fast tripoderna, lade dem mot axeln och gick iväg för att ställa upp instrumenten på en närbelägen åker. De kom tillbaka och hämtade de silverglänsande kika- och spegeltuberna.

- Hyggligt farsan, förklarade han. Nu hinner vi se nästa passage.
- Syns den verkligen härifrån?
- Javisst. Lugn bara lugn. Vi har räknat på det här. Vi sitter på första parkett.

Ännu syntes inte ett enda litet blänk från någon yrvaken stjärna. Ännu var dagen vid liv symboliserad av solen som trots att den stod lågt över trädtopparna ändå orkade lysa människornas väg. Det är tydligen rätt många här i trakten som har räknat med en plats på första parkett, tänkte han, och kunde inte glömma alla liggstolarna i trädgårdarna de kört förbi.

- Jo, en sak till farsan. Kentas gäng kommer hit också. Är det okay?



- Varför inte, sade han, men vi har väl bara inget att bjuda dem på.

Peter hängde en kikare runt halsen. - Dom har just beräknat en ny omloppstid. 91 minuter. Om en kvart skall skeppet synas.

- Bäst du kilar iväg så äter vi efteråt.

Nedräkningen var över. Solbollen flimrade fortfarande bakom trädtopparna. Teleskopen stod uppmonterade i skuggan av det vitknutade röda tvåvåningshuset. I tre rader bakom kikarna fanns två två trädgårdssoffor, åtta trästolar, en handfull bärbara och fem luftmadrasser. Alla var upptagna. Ett tjugotal ungdomar i avklippta jeans med gymnastikskor spanade med ögonen fixerade till kikaokularen på en mängd instrument. De avsökte systematiskt himmelens där banan enligt de sista radorapporterna skulle ligga. Det hade inte varit svårt att ta ut kompasskursen. Här och där syntes nu det första lite trevande glittret från sömn-dåsiga stjärnor. Ljuset gnistrade i kikaoptiken. Fingrar rörde sig för att justera in perfekt skärpa. - Ingenting än?

- Nix, men skeppet skall synas när som helst. Bara det kommer upp ur jordskuggan över horisonten.

- Det kanske har sackat ännu mer, det kanske redan har störtat?, föreslog någon.

- Då skulle vi fått höra, svarade Peter. Fortsätt att spana. Det skall se ut som en himla stormeteorit, En stor, vit flamma...

Inne i huset hördes en av de otaliga nyhetssändningarna om än diffust.

Peters föräldrar kom släpande på ytterligare ett par stolar och gjorde det bekvämt för sig.

Lugnet sänkte sig. Inte bara över Ekeby utan också över Nybro och Mad-esjö, hela Småland, hela Sverige. Överallt vistades folk utomhus och försummade inte att då och då kasta oroliga blickar mot himmelen. De befolkade trädgårdar, idrottsanläggningar och badstränder. Istället för en lördagskväll framför tv:n med en tunn amerikansk deckare som avslutning på veckan hade de nu alla förvandlats till slavar under en världsvid domedagsstämning. Borta var minnena av trafikoffren, föroreningarna, den sociala missären bland de utslagna och alla personliga missträknningar. Fast hotet hade blivit underhållning, men är inte den yttersta underhållningen ett gladiatorspel med livet som insats?

Hotet var fruktansvärt.

Luften dånade glödande het kring metallkroppen, ryckte loss fragment av dess 80 ton tunga skrov och fick dess inredning att slitas sönder av vibrationerna. Joniserade gaser draperade den i ett förblindande ljusskimmer, pressade upp den mot en flack falibana och blåvita eldsflammar omvälvde några sekunder senare dess för. De fick röda och violetta nyanser... Stationens enorma solcellsvingar hade för länge sedan försvunnit. Fler skrovplåtar bucklades ihop, revs loss i gnistregn.

Sky Lab skälvde som av dödsfrossa. Spårningsstationerna på Jorden förlorade den ur sikte. Det joniserade gaslagret sprängde radarbilderna med okontrollerbara störningar.

Larmet gick, nya datarapporter spottades fram, men med ens hann förutsägelseerna inte längre med händelseutvecklingen.

Och människorna bävade. Deras ögon fixerade himmelen...

Slut

Författarens kommentar: Berättelsen skrevs INNAN det förra året blev allmänt känt att Sky Lab, pga en ökad solvind som värmt upp de överskatta atmosfärlagren, nu långsamt håller på att stöta. Då farkostens bana idag varierar kan Jorden i princip träffas var som helst. Allt mellan knytnävsstora metallstycken till sådana som väger 10 ton uppskattas bli spridda över en 200 mil lång och 50 mil bred träffzon. Att Sverige skulle kunna träffas är en reell möjlighet.

Störningen antas ske under sommaren eller den tidiga hösten -79.



Skyddsandar

Jag vet att det finns skyddsandar som hjälper oss ibland när det behövs, det har jag erfårit många gånger under mitt långa liv. Mina egna upplevelser som kommer spontant då och då har lärt mej att det finns en andevärld som gärna vill hjälpa oss, om vi bara vill taga emot. Detta vill nog många tvivla på, men ett faktum är att det blev en hjälp för oss den gången.

Det är så länge sedan som 1927, vår son var 7 år. Vi hade köpt en bil, för att vi skulle få se vårt vackra Sverige, så mycket som tiden tillät. Det fanns ju inte någon längre semester på den tiden. En söndag körde vi till mina svärföräldrar och på hemvägen hade vi svärmor med oss, hon skulle stanna hos oss en vecka.

Det var höst och det blev mörkt när vi hade kört halvvägs. Vi skulle till Kristianstad och hade 12 mil att köra. Svärmor och vår lille son hade somnat i baksätet och då blev det tyst även hos oss som satt i framsätet. Vi hade stora åkrar till vänster om oss, och vägarna var smala och krokiga på den tiden. Så får jag se vita dimmor ute på åkern som formade sig till en kvinna med långt släp efter sig. Jag kom att tänka på min mor, som varit död i 25 år och rörde vid armen på min man...

Då spratt han till, han hade somnat vid ratten! Man körde ju inte så fort på den tiden, som väl var. Min man koncentrerade sig på vägen, det var en ganska tvär kurva strax efter och han lyckades klara den. Från diket ner till åkern var det ungefär en halv meter, så hade min man sovit då, så hade vi säkert gjort en kullerbytta som vi inte kommit ifrån så lätt.

Vi vågade inte tala om detta för våra medresenärer, för att inte skrämma dem. Vi fick ju söndagen efter köra hem min mans mor och då såg vi hur farligt det kunnat bli. Sedan såg jag alltid att min man inte fick somna när han hade ratten i händerna.

Siri Norling

Var detta en tankeöverföring?

År 1969 var jag bösatt i Anderstorp och jobbade i en firma. Jag insjuknade i Hongkong-influensa, samt låg i hög feber. Efteråt fick jag av läkare tillåtelse att resa till Finland för rehabilitering. Medan jag gjorde allt i ordning för resan var även tankarna hemmavid. Under natten före avresan från Anderstorp syntes det i drömmen att jag redan var hemma.

Påföljande dag åkte jag till Stockholm, dygnet därpå var jag så i Finland. Ingen av mina egna visste av att jag skulle komma, men dock haft aning om att något var i görande. Min hustru visste berätta om att hon hört stegen av mej i förstugan, och senare på natten snarkningar av mej. Detta just den natten vilken jag i Anderstorp i drömmen trodde mej vara i Finland.

Väl hemma åkte jag till några bekanta ute på landet, och kommen dit fick jag lyssna till nästan liknande. Jo, två dygn förut hade de hört mina fotsteg samt knackningar på ytterdörren, men ingen fanns där, så de trodde att jag gömt mig för ett tag. Detta hade hänt den dagen då jag reste från Anderstorp. Hur kan detta förklaras?

Detta talade jag om långt senare med en person som jag känner till, vilken sysslar som forskare med det vi kallar det okända. Han nämnde då för mej att telepati eller tankeöverföring inte är så ovanligt. Han gjorde även upp skisser hur detta går till, men frågan för mej står olöslig. Hur hördes mina fotsteg, snarkningar, så ock knackningarna på dörren? Detta medan jag alltfört befann mej i Sverige!

H. G. Wahrmann



Månen gör folk galna

Världsdåd är vanligast när månen är ny eller full. Denna gamla trosföreställning har nu upphöjts till vetenskaplig sanning av psykiatrikern Arnold Lieber i Miami, USA. Han lägger fram sina sensationella rön i den nyutkomna boken *The Lunar Effect - Månens inflytande* (Corgis förlag). Lieber har granskat nästan 2 000 mord som begicks i Dade County, Florida 1956-1970. När han prickar in mordena längs en kurva illustrerande månens faser får man en stark koncentration vid full- och nymåne. Chansen för att resultatet skulle bero på slumpen är en på 20, det är alltså statistiskt signifikant.

Ett "högt signifikant" resultat fick Lieber när han undersökte alla grova världsdåd i Dade County samma period. Här var koncentrationen av världsdåd vid fullmåne så stor att sannolikheten för att det skulle bero på slumpen var en på hundra.

Doktor Lieber förklarar sambanden med att månens gravitationsfält påverkar människokroppen på ett ännu okänt sätt. Människor på gränsen till ett sammanbrott kan av denna påverkan drivas till ett världsdåd eller självmord.

Doktor Liebers resultat har förstås kritiserats men åtminstone en forskare, doktor Edward Malmstrom vid Berkeley, USA, har resultat som stöder Liebers teser.

Finns ett liv efter detta?

Denna fråga har en kvallstidning ställt till fem personer. Ingen av dem trodde på något sådant. Är det slut så är det!

Denna fråga har väl människor i alla tider stått frågande inför, alla folk och stammar från stenålders-till nutidsmänniskan. Många bevis finns för ett liv efter detta. Vetenskap och läkare bedriver stora forskningar på detta område idag och det finns mycket som talar för en fortlevnad, men där måste finnas 100-procentiga bevis.

För mig är den frågan självklar. Jag vet att det finns kommunikationer och kontaktvägar mellan två världar. Min hustru lämnade mig i början av året. Efter två veckor kom det första meddelandet.

Sedan har hon gång på gång sänt mig underbara meddelanden. Hon hade en långvarig svår sjukdom. Jag var väl förberedd på hennes bortgång och tyckte att det var skönt för både henne och mig när hon lämnade jordelivet.

Känd sovjetisk vetenskapsman fastslår:

Tunguska-explosionen 1908 orsakades av ett rymdskepp

Källa : Ufo - Information

Den kände astronomiprofessorn vid Moskvas flyginstitut, Felix Ziegel, offentliggjorde via den ryska nyhetsbyrån TASS i oktober förra året, att det föremål som exploderade med en styrka av en 40 megatons atombomb vid Tunguskafloden i Sibirien, i själva verket måste vara en konstruerad rymdsond av utomjordiskt ursprung.

Explosionen, känd som "Tunguskamysteriet", åstadkom stor förödelse i ett vidsträckt område i Sibirien och följdes av intensiv radioaktiv strålning.

Vad man säkert vet är att ett lysande föremål dök upp på den sibiriska himlen klockan 07. på morgonen den 30 juni 1908. Det bländvita skenet från objektet iaktogs av tusentals människor över ett område med 800 kilometers radie i östra Sibirien.

Den framrusande tingesten rörde upp ett väldigt dammoln innan den exploderade med en våldsam knall, som hördes på 1.000 km avstånd. Marken darrade som av en jordbävning, fönster trycktes in och djur och människor slogs omkull. Den kraftiga tryckvågen fällde all skog över stora arealer.

Flera vetenskapliga expeditioner har under årens lopp företagits till området och många forskningsrapporter har försökt klarlägga mysteriet. År 1927 kunde sovjetiska vetenskapsmän fastställa, att träden hade fällts kring explosionens epicentrum i ett område med 15 till 30 kilometers radie. Man fann spår efter bränder och en mängd runda vattenfyllda hål i marken.

Fortfarande kan man uppmäta en förhöjd aktivitet av radioaktiv strålning i området. Teorierna om vad som kan ha orsakat smällen sträcker sig från en störtande meteorit till en explosion av antimateria.

Nuvarande fakta tyder på UFO

Ingen av teorierna har dock kunnat bekräftas, och enligt de senaste slutsatserna från prof. Felix Ziegel var det ett flygande tefat som exploderade:

- Ju mer vi forskar i Tunguskakatastrofen, desto mer tyder fakta på att det var ett flygande tefat som exploderade och orsakade förödelserna, säger Ziegel.

Enligt Ziegel gjorde föremålet en vid sväng, först norrut och sedan västerut, innan det havererade. En sådan bana kan inte förklaras som ett naturligt fenomen, menar han.

Ziegel stöder sin teori bl.a. på att stora mängder zink, brom, natrium, bly och andra element, som inte finns i meteoritkärnor men väl i artificiella struk-

turer, frigjordes vid explosionen.

Enligt TASS påträffade en expedition till Tunguska, sommaren 1977 ytterligare bevis, som vederlade teorierna om en naturlig förklaring till katastrofen. Vetenskapsmannen Alexej Zolotov från Kalinin, som ledde expeditionen, upptäckte växt- och insektsmutationer, som pekade på en biofysisk förändring av faunan och floran.

Ziegel menade, att fortsatt forskning kan kasta ljus över rymdskeppets konstruktion, och förhoppningsvis också orsakerna till haveriet.

Hemliga föreläsningar

Tusentals ryssar har ett mycket stort och seriöst intresse för UFO, och många av dessa bevistar hemliga föreläsningar i ämnet ufologi. Man utväxlar även underjordiska "Samizdat"-skrivelser om UFO, eller diskuterar fenomenet inom trängre kretsar. Att intresset är enormt får man en uppfattning om genom de ofta förekommande officiella dementierna i den sovjetiska pressen.

Som exempel kan nämnas den kommunistiska ungdomstidningen "Komsomolskaja Pravda", som nyligen betecknade UFO-intresset som "kurtis med vidskepliga och religiösa impulser, indirekt härstammande från Pentagon".

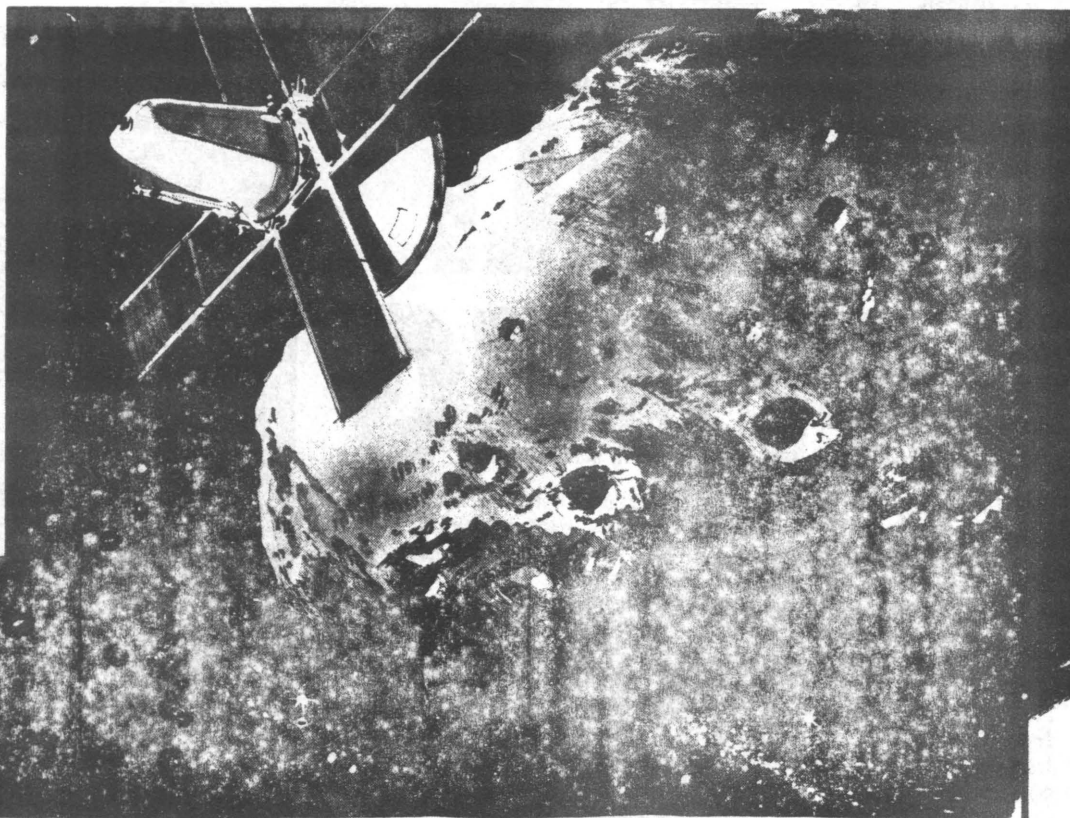
Ziegel höll 1977 en sådan förbjuden föreläsning om flygande tefat, där han hävdade, att all publicitet kring UFO-fenomenet är strängt förbjudet i Sovjetunionen.

Föreläsningen, som Ziegel aldrig förnekat att han hållit, förmedlades sedan i form av stenciler till UFO-intresserade sovjetmedborgare. Ziegel hävdade vid denna föreläsning, att 300 UFO:n iakttagits i Sovjet under årens lopp. Ett av dessa svävade i 36 timmar över staden Naltjik. Ett annat UFO förföljde ett sovjetiskt passagerarplan från Vorkuta till Omsk, medan ett annat med sin närvaro orsakade trafikstockningar på en väg nära Golitsjno, 45 km väster om Moskva.

Ziegel har emellertid fått svar på tal för sin rymdskeppsteori i samband med Tunguskakatastrofen. Vitalij Bronsten, sekreterare i sovjetiska astro-geotiska sällskapet, tillbakavisar helt idén. Han menar, att den rimligaste förklaringen är, att en komet exploderade i jordatmosfären. Vitalij Bronsten kanske är en sovjetisk kollega till Sture Wickerts på FOA?

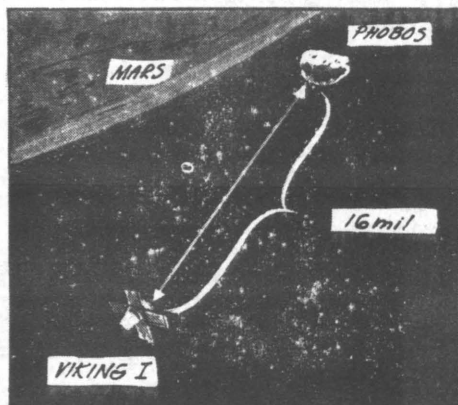
Lågsniff mot Phobos

Omloppsdelen till det amerikanska rymdskeppet Viking 1 har gjort en unik attack mot Mars måne Phobos – en lågsniff på bara 12 mils höjd!

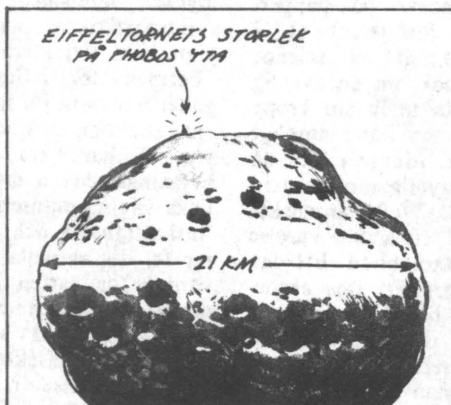


Landningsdelarna till de amerikanska rymdskeppen Viking 1 och Viking 2 har båda landat på Mars och utforskat planetens yta. Under tiden har rymdskeppens omloppsdelar kretsat kring Mars för att studera planeten från rymden. Nu har NASA:s ingenjörer också lyckats

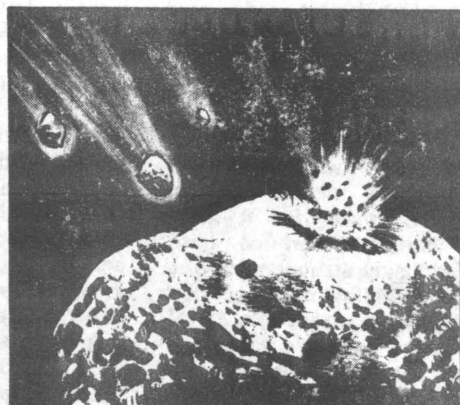
styra in Viking 1:s omloppsdel i en dramatisk förbiflygning tätt intill Mars största måne, Phobos. Mars båda månar Phobos och Deimos har länge fängslat astronomernas fantasi. Men nu har de fått släppa ifrån sig många av sina hemligheter.



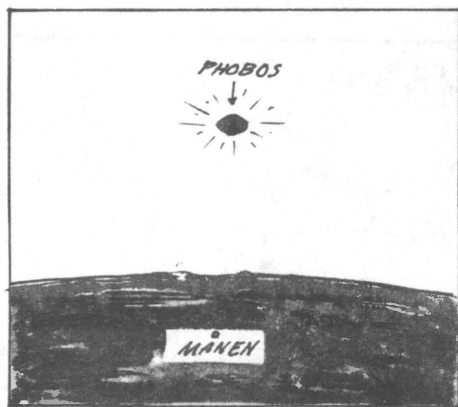
Förbiflygningen lyckades trots att ett svalg på flera hundra miljoner km skilde jorden från Mars. Viking 1 kunde fotografera detaljer på Phobos som bara var 10 m stora.



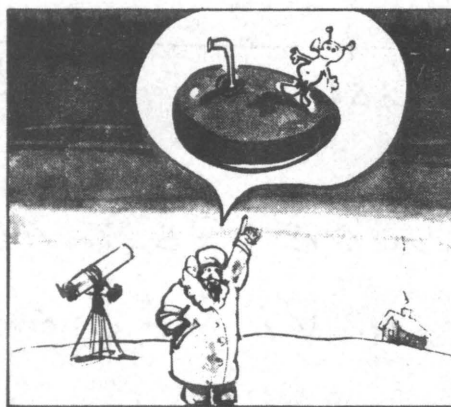
Phobos är en av solsystemets minsta månar. Framtidens astronauter kommer att kunna gå runt Phobos på en dag; den mäter 21 x 19 km.



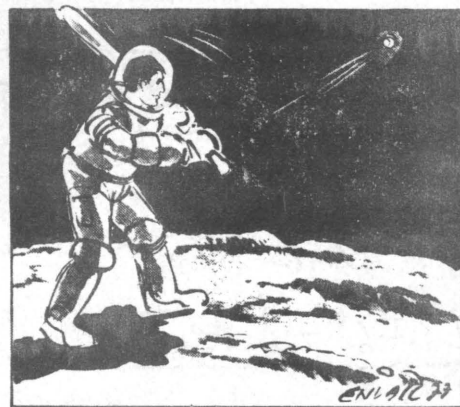
Närbilderna av Phobos avslöjar att den lilla månen varit utsatt för en våldsamt bombning av meteorstenar. Kratrarna varierar i storlek mellan 10 m och 1,2 kilometer.



Jordens måne har en diameter på 3 480 km att jämföra med Phobos 21 km. Phobos kretsar bara 5 900 km från Mars. Avståndet mellan jorden och månen är 384 000 km.



I mitten på 1900-talet lade en rysk forskare fram en sensationell teori: Phobos var en konstgjord satellit eller ett rymdskepp. Nu vet vi att han hade fel. Phobos är ett enormt klippblock utan atmosfär eller liv.



Gravitationen på Phobos är så svag att framtida upptäcktsresande på den lilla världen får det svårt att hålla sig på fötterna. En basebollspelare skulle kunna slå ut en boll i rymden, så att den aldrig kom tillbaka!

förklarade fenomen

Göran Grimvall

ATT BLI OSYNNLIG

Ett föremål som är osynligt får inte absorbera ljus, för då kastar det en skugga. Det får inte heller reflektera ljus för då kan man se föremålets yta. En bit fönsterglas är långt ifrån osynlig när den betraktas i luft, men om man håller glasbiten under vatten är den mycket svårare att se. Detta fenomen kan förklaras utgående från ett välkänt uttryck inom optiken.

$$R = \frac{(n_1 - n_2)^2}{(n_1 + n_2)^2}$$

R är reflektiviteten då ljus infaller vinkelrätt mot en gränssyta som åtskiljer två medier med brytningsindex n_1 respektive n_2 . För en överslagsberäkning kan vi sätta $n = 1$ för luft, $4/3$ för vatten och $3/2$ för glas. Då blir $R = 0,04$ vid övergång mellan luft och glas men endast 0,003 vid övergång mellan glas och vatten. Uttrycket för R gäller som nämnts endast då ljuset infaller vinkelrätt mot gränssytan. Vid snett infallande ljus ökar reflektiviteten, något som är välkänt från spegling i vattensamlingar. För de kvalitativa resonemangen i denna artikel duger

dock den enkla formeln för R.

En hög torrt krossat glas tycks ofta vara nästan vitaktig, d v s det mesta av det ljus som faller på glashögen reflekteras. Dränker man däremot in högen med vatten syns den mycket sämre, eftersom reflektionen vid glasytorna minskar kraftigt. Detta är grundprincipen för en enkel och noggrann metod att mäta brytningsindex för glas. Man placerar det krossade glaset i vatskor med varierande men känt brytningsindex, och noterar när glaspulvret inte syns. En annan variant på samma tema är att ljus går igenom fettfläckar på papper. Den engelske författaren H G Wells har skrivit en science fiction-artad bok om en osynlig man, som dränkte in sin kropp med en vätska som hade lämpligt brytningsindex. Mannen blev då ungefär lika osynlig som om han varit av glas. Wells anmärkte dock inte, att en sådan varelse också måste vara blind. Ett öga kräver nämligen att ljus absorberas, och då blir det en skugga bakom ögat. I samband med skuggor och reflektion mot vattenytan kan man notera, att ett



En vattenyta reflekterar en stor del av snett infallande ljus, men bara 4 % då ljuset faller vinkelrätt mot ytan.

föremål vid en strandkant kastar sin skugga på strandbotten. Vattenytan reflekterar så lite ljus att man inte får någon kontrast mellan skugga och direkt belysta delar, såvida inte vattnet är mycket smutsigt. Då är det smutspartiklarna, och inte vattenytan, som reflekterar ljuset.

Formeln för reflektiviteten R gäller inte bara för ljus utan även vid reflektion av ljud i en gränssyta. Vi har bara att byta ut brytningsindex n mot den akustiska vågimpedansen cp där c är ljushastigheten och p är densiteten för det aktuella mediet. Med värden för vatten och luft vid normalt tryck och temperatur blir $R = 0,99887$, d v s nästan hela ljudenergin reflekteras. Genom gränssytan passerar andelen $1 -$

R av energin. Här blir $1 - R = 0,00113$, vilket motsvarar en dämpning med 29,5 decibel då ljud går från luft till vatten eller omvänt. Man hör röster mycket dåligt om man doppar huvudet under vattnet i badkaret eller på badstranden. Alla havets djur är inte stumma, men deras läten hör dåligt ovanför vattenytan. Den väsentliga orsaken till den kraftiga ljudreflektionen ligger i densitetsskillnaden mellan luft och vatten. Fiskar har en akustisk vågimpedans som inte skiljer sig särskilt mycket från värdet för vatten. Trots det kan man leta efter fiskstim med ekolod. Det beror på att många fiskar har en gasfylld simblåsa, som ger en kraftig reflektion av ekolodets ljudvåg.

NÄSTA MÖTE: 25 AUGUSTI PÅ ÖLAND.

VI HAR ETT LINDRE RESTLAGER AV
LIFO-NYTT SOM VI SÄLJER/BEAR
FÖR ENDAST 3:-/ST. BETALA IN PEROPPET
VIA POSTGIROKONTO 946411-0, ANGE, VILKA
TIDNINGAR SOM ÖNSKAS, PÅ TALONGEN.